

เนื้อหาการจัดกิจกรรม ณ อาคารนิทรรศการไทย (Thailand Pavilion) ประจำเดือนมิถุนายน 2568

1. พื้นที่สำหรับการจัดนิทรรศการถาวร (Main Exhibition) ประกอบด้วย กิจกรรม workshop ภายในอาคารนิทรรศการไทย (Thailand Pavilion) และการแสดงภายนอกอาคารนิทรรศการไทย (Thailand Pavilion) ดังนี้

1.1 กิจกรรม workshop ภายในอาคารนิทรรศการไทย (Thailand Pavilion) มีกิจกรรมดังนี้

- วันที่ 13 พฤษภาคม 2568 – วันที่ 11 มิถุนายน 2568 กิจกรรม Thai fitness ทดลองใช้อุปกรณ์นวดจากภูมิปัญญาไทย

- วันที่ 12 มิถุนายน 2568 – วันที่ 11 กรกฎาคม 2568 กิจกรรมแต่งกายชุดไทย เรียนรู้ชุดไทย ผ้าไทย และร่วมสวมชุดไทย ถ่ายรูปกับ อาคารนิทรรศการไทย (Thailand Pavilion)

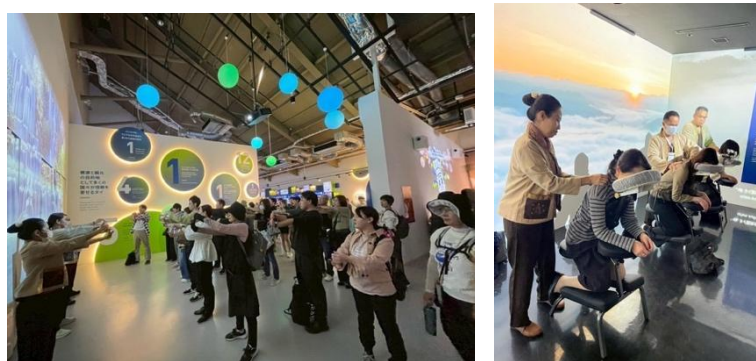
- วันที่ 12 กรกฎาคม 2568 – วันที่ 10 สิงหาคม 2568 กิจกรรมสาธิตการทำอาหารไทย ที่ประกอบด้วย พืชผักสมุนไพร

- วันที่ 11 สิงหาคม 2568 – วันที่ 9 กันยายน 2568 กิจกรรมภูมิไทย บำบัด นำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประเทศไทยในแต่ละภูมิภาค

- วันที่ 13 เมษายน 2568 – วันที่ 13 ตุลาคม 2568 กิจกรรมนวดคอ บ่า ไหล่ และเท้า เปิดประสบการณ์ใหม่ของนวดไทย มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

1.2 การแสดงกิจกรรมโอกาสพิเศษ ในวันอังคารที่ 3 มิถุนายน 2568 วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี อาคารนิทรรศการไทย (Thailand Pavilion)

พระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี อาคารนิทรรศการไทย (Thailand Pavilion)

ได้มีการแสดงชื่อว่า “การแสดงเทพอวยพร”

บทนำ เสนอเรื่องราวการถวายพระพรของพสกนิกรชาวไทย

วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี เหล่าพสกนิกร

ต่างร่วมน้อมถวายพระพรชัย ให้มีพละนามัยแข็งแรงเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร
ของเหล่าพสกนิกรชาวไทยตลอดไป

แนวความคิดของการแสดง

ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธา
พิมลลักษณ พระบรมราชินี เหล่าพสกนิกร
ต่างร่วมน้อมถวายพระพรชัย โดยสมมุติตัวนักแสดงว่าเป็นเหล่าเทวดา
นางฟ้าที่อยู่บนสรวงสวรรค์ลงมาถวายพระพร เพื่อให้สมเกียรติกับพระ
บารมี มุ่งหมายให้มีพละนามัยแข็งแรงเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของเหล่า
พสกนิกร
ชาวไทยตลอดไป

การแสดงเทพอวยพร

1.3 การแสดงกิจกรรมประจำวัน ณ เวทีกลางอาคารนิทรรศการไทยวันละ 5 รอบ (เดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2568) รอบเวลาการแสดง คือ 15.00 น., 16.00 น., 17.00 น., 18.00 น., 19.00 น.

อาคารนิทรรศการไทย (Thailand Pavilion) ดังนี้

1) การแสดงรำเกี่ยวข้าว

บทนำเสนอเรื่องราวของรำเกี่ยวข้าว

การแสดงต้น

กำรำเคียวเป็นการละเล่นพื้นเมืองที่เก่าแก่แบบหนึ่งของชาวชนบทในภาคกลางของไทย แถบจังหวัดนครสวรรค์ที่อำเภอพยุหะคีรี ซึ่งแต่เดิมประชาชนส่วนมาก

ยึดอาชีพการทำนาเป็นหลัก และด้วยนิสัยรักสนุก ประกอบกับการเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนของคนไทยด้วย

จึงได้เกิดการเต้นกำรำเคียวขึ้น ในเนื้อเพลงแต่ละตอนจะสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้าน

อย่างชัดเจน ลักษณะการรำไม่อ่อนช้อยเช่นการรำไทยทั่ว ๆ ไปจะถือเอาความสนุกเป็นใหญ่จะมีทั้ง “เต้น” และ “รำ” ควบคู่กันไปส่วนมือทั้งสองของผู้รำข้างหนึ่งจะถือเคียวอีกข้างหนึ่งถือต้นข้าวที่เกี่ยวแล้ว จึงได้ชื่อว่า “เต้นกำรำเคียว”

แนวความคิดของการแสดง

การแสดงรำเกี่ยวข้าว เป็นการละเล่นพื้นเมือง โดยนำมาประยุกต์ให้เข้าใจได้มากขึ้น และพร้อมเรียนรู้วิธีการเก็บเกี่ยวข้าว และวิถีชีวิต ของชาวนาไทยผ่านท่าทางต่างๆ

การแสดงรำเกี่ยวข้าว

2) การแสดงมวยคาดเชือก

บทนำเสนอเรื่องราวของมวยคาดเชือก

"มวยคาดเชือก" เป็นการชกมวยไทยในสมัยโบราณที่ใช้เชือกพันที่หมัดทั้ง 2 ข้าง เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่มีการพัฒนาสืบทอดกันมาโดยใช้หลายส่วนของร่างกาย คือ หมัด เข่า ศอก ปัจจุบันนิยมใช้ผ้าดิบพันแทนเชือก ทักษะของมวยนี้ สามารถนำไปใช้ ผสมผสานกับการใช้อาวุธต่างๆ เพื่อป้องกันตนเอง

และประเทศชาติ ดังเช่นในครั้งที่สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ก่อนจะเสด็จขึ้นครองราชสมบัติ ได้มาดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองตากทรงนิยมจัดการแข่งขันชกมวยต่อหน้าพระที่นั่ง จึงเกิดนักมวยฝีมือดีมากมาย

แนวความคิดของการแสดง

การแสดงมวยคาดเชือก จะนำมาทำให้แตกต่างจากมวยไทยโบราณ โดยนำเอาศิลปะวัฒนธรรมไทย ในรูปแบบโขนมาผสมผสาน โดยเล่าเรื่องราวทศกัณฐ์กับหนุมานต่อสู้กัน ทำให้เกิดความน่าสนใจ และแตกต่างจากมวยไทยโบราณ

การแสดงมวยคาดเชือก

3) การแสดงผีตาโขน

บทนำเสนอเรื่องราวของผีตาโขน

ประเพณีผีตาโขนเป็นประเพณี ที่มีมาตั้งแต่โบราณ สันนิษฐานว่ามีมาตั้งแต่ “บุญหลวง” เป็นบุญพระเวสสันดรและบุญบั้งไฟรวมกันนับเป็นเวลานานหลายร้อยปี หรืออาจจะมาตั้งแต่เมื่อครั้งพระพุทธศาสนา เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย คำว่า “ผีตาโขน” ความหมายเดิมไม่แน่ชัด เท่าที่สืบทราบเพียงว่าเป็นผีที่มีลักษณะรูปร่างหน้าตาน่าเกลียดน่ากลัว จากการที่สอบถามช่างทรง “เจ้ากวน” ผีตาโขนมาจากคำว่า “ผีตามคน” คนเข้ามาขออาหารขอส่วนบุญในเมืองมนุษย์

แนวความคิดของการแสดง

การละเล่นผีตาโขน “ผีตาโขน” เป็นคำที่เรียกชื่อการละเล่นชนิดหนึ่ง ที่ผู้เล่นต้องสวมหน้ากากที่วาดหรือแต้มสีให้หน้ากลัว โดยชุดแต่งผีตาโขนใช้ผ้าเก่า หรือใช้เศษผ้านามาห่อหุ้มร่างกายให้มิดชิด ซึ่งจะรวมเข้าขบวนแห่และแสดงท่าทางต่างๆ ระหว่างที่มีประเพณีบุญหลวง

การแสดงผีตาโขน

4) การแสดงประชันเปิงมางคอก

บทนำ เสนอเรื่องราวของเปิงมางคอก

เปิงมาง หรือ เปิงมางคอก เป็นเครื่องดนตรี ชนิดหนึ่ง แต่เดิมเป็นเครื่องดนตรีของชาวมอญใช้ตีหยอกล้อ กับตะโพนมอญ มีลักษณะเป็นกลองขนาดต่างกัน 7 ลูก ผูกเป็นราวในชุดเดียวกันเรียงจากใหญ่ไปหาเล็ก

ตัวกลองซึง ด้วยหนังสองหน้า

แนวความคิดของการแสดง

การแสดงประชันเปิงมางคอก โดยผู้เล่นจะแบ่งเป็น 2 ฝ่าย เพื่อที่จะประชันกันให้ดูสนุกสนาน ตื่นเต้น และ ไร้ใจ ผสมกับความสามารถแต่ละฝ่าย ที่จะโชว์ลีลา ออกได้อย่างน่าสนใจ

การแสดงประชันเปิงมางคอก

5) การแสดงระบำเก็บใบชา

บทนาเสนอเรื่องราวของระบำเก็บใบชา

การเก็บใบชาในไร่ชา ซึ่งสะท้อนวิถีชีวิตของการเก็บใบชา วิธีการอยู่ของหนุ่มสาวบนชาวดอย และการละเล่นสนุกๆ

แนวความคิดของการแสดง

การแสดงสะท้อนถึงกรรมวิธีในการเก็บใบชาของชาวเขา โดยเริ่มตั้งแต่เข้าไร่ ออกเดินทางไปเก็บใบชา ซึ่งได้ปลูกไว้ตามไหล่เขา ต่อจากนั้นนำมาเลือกใบและผึ่งแดดขณะที่รอให้ใบชาแห้ง ต่างก็รื่นเริงสนุกสนาน

จนเวลาเย็นแล้วจึงนำเอาใบชากลับบ้าน

การแสดงระบำเก็บใบชา